

випуск №2 листопад 2009

żACZEk

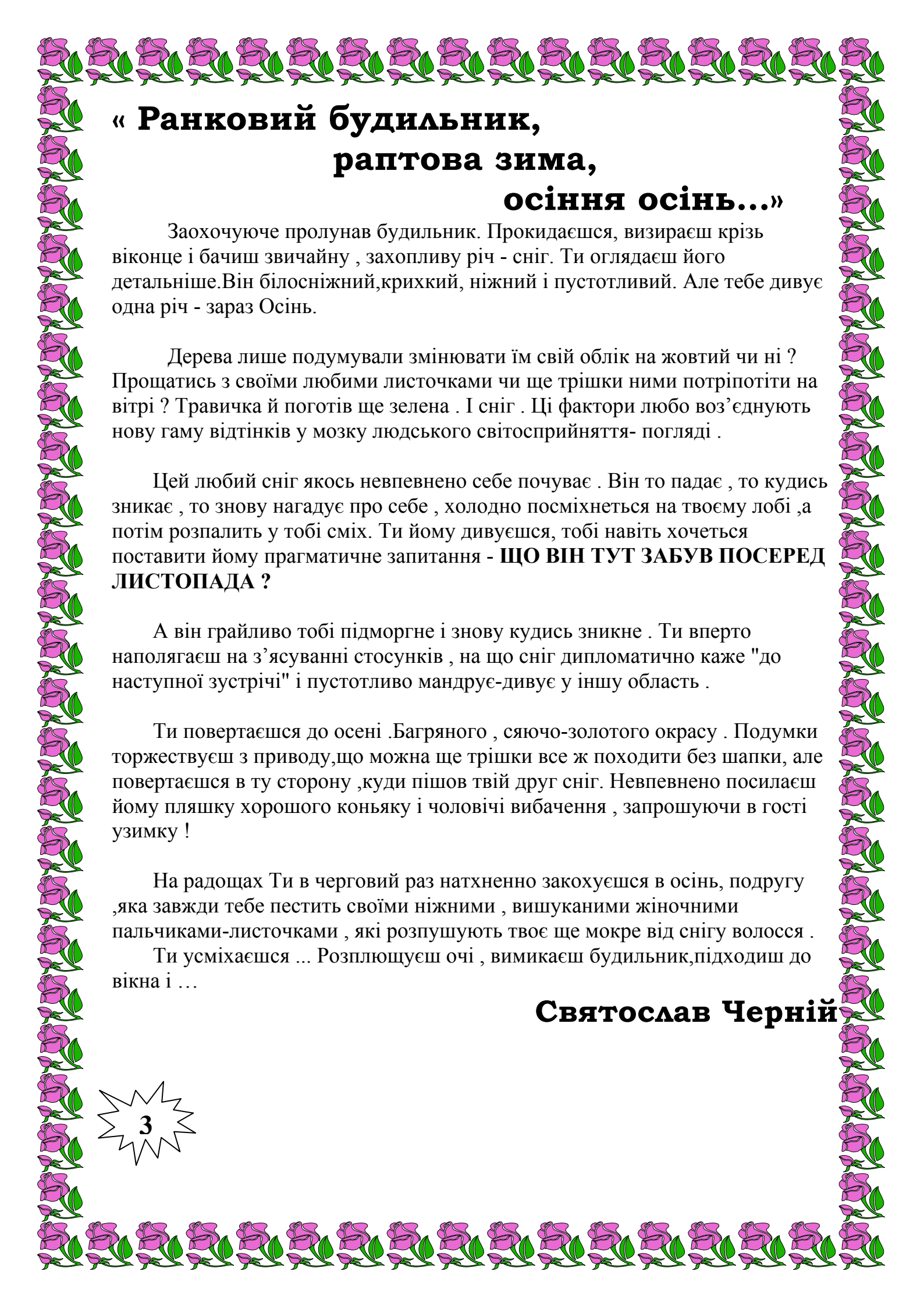
- ❖ День викладача
- ❖ Весела перерва – розважаймося!!!
- ❖ Мандруємо Польщею;
- ❖ Осінній етюд;
- ❖ Візит наших студентів до Вищої Професійної Школи у Ярославі;
- ❖ Продовження роману «Кохання на вістрі лева» (III частина)

Ч
и
т
а
й
т
е
у
н
о
м
е
р
і

Від редакції

Ну ось і вийшов другий оновлений номер нашої студенської газети Zaszek.

У цьому номері ви зможете прочитати багато цікавого та корисного. До нових зустрічей!!!

« Ранковий будильник, раптова зима, осіння осінь...»

Заохочуюче пролунав будильник. Прокидаєшся, визираєш крізь віконце і бачиш звичайну , захопливу річ - сніг. Ти оглядаєш його детальніше. Він білосніжний, крихкий, ніжний і пустотливий. Але тебе дивує одна річ - зараз Осінь.

Дерева лише подумували змінювати їм свій облік на жовтий чи ні ? Прощатись з своїми любимими листочками чи ще трішки ними потріпотіти на вітрі ? Травичка й поготів ще зелена . І сніг . Ці фактори любо воз'єднують нову гаму відтінків у мозку людського світосприйняття- погляді .

Цей любий сніг якось невпевнено себе почуває . Він то падає , то кудись зникає , то знову нагадує про себе , холодно посміхнеться на твоєму лобі , а потім розпалить у тобі сміх. Ти йому дивуєшся, тобі навіть хочеться поставити йому прагматичне запитання - **ЩО ВІН ТУТ ЗАБУВ ПОСЕРЕД ЛИСТОПАДА ?**

А він грайливо тобі підморгне і знову кудись зникне . Ти вперто наполягаєш на з'ясуванні стосунків , на що сніг дипломатично каже "до наступної зустрічі" і пустотливо мандрує-дивує у іншу область .

Ти повертаєшся до осені . Багряного , сяючо-золотого окрасу . Подумки торжествуєш з приводу, що можна ще трішки все ж походити без шапки, але повертаєшся в ту сторону , куди пішов твій друг сніг. Невпевнено посилаєш йому пляшку хорошого коньяку і чоловічі вибачення , запрошуючи в гості узимку !

На радощах Ти в черговий раз натхненно закохуєшся в осінь, подругу , яка завжди тебе пестить своїми ніжними , вишуканими жіночними пальчиками-листочками , які розпушують твоє ще мокре від снігу волосся .

Ти усміхаєшся ... Розплющуєш очі , вимикаєш будильник, підходиш до вікна і ...

Святослав Черній

Н О В И Н И С Т У Д ЕН Т С Ь К О Ї Р А Д И

Студентська рада – це не лише таке собі «збіговисько людей», яким немає що робити на великій перерві щопонеділка... Ні, це не так...

Мабуть, завдяки цим людям, наше студентське життя в ТІСІТі не обмежується лише практичними, лекція та семінарами...

Тому напевне варто зазначити, що функціонування студентської ради дозволяє нам виконувати ряд завдань, які покладені на студентів, які хочуть не лише цікаво жити, а й дарувати радість оточуючим !!!!

Звичайно, варто звернути увагу, що хочеться, щоб бажаючих студентів, які б брали активну участь у всіх заходах, які проводитимуться в ТІСІТі було більше .

Також студентська рад хоче подякувати усім, хто приймає цю активну участь....

Надалі надіємось, що бажаючих долучитись до студентської співпраці буде набагато більше....

Також уся студентська рада хоче привітати з поверненням усіх з карантинних канікул.... Головне, щоб на все вистачало сил і вдалої здачі зимової екзаменаційної сесії !!!

Нехай усім щастить !!!

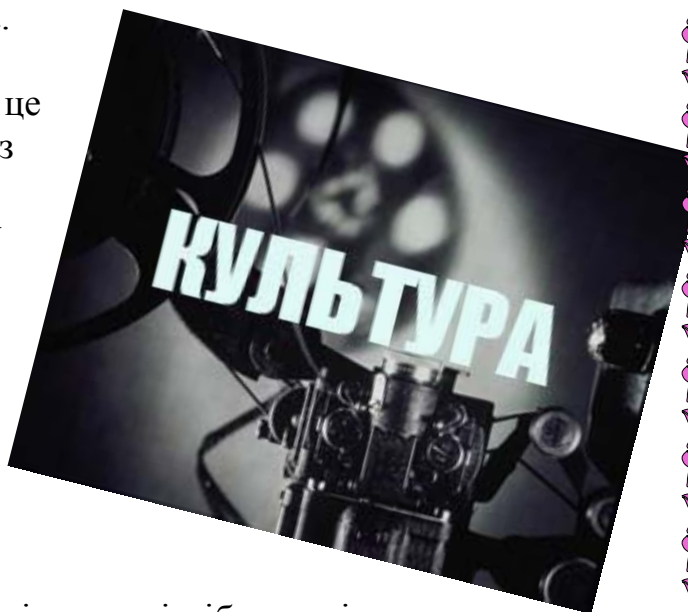
Дякуємо за розуміння!!!

Звичайно, кожен з нас особистість, якій притаманні певні якості та властивості. Ще з раннього дитинства формується наше «Я». І важливе значення на наше життя мають люди, які нас оточують. Звичайно, в дитинстві ми були дітьми, яким можна помилятися...

Але дитинство пройшло... І тому, мабуть, неправильно буде з нашої сторони робити зауваження уже дорослим людям, які повинні бути вміти відповідати за свої вчинки.

До нас в редакцію надійшов звіт про візит-обхід до гуртожитків на вулиці Живова з деякими абсолютно неприємними деталями. Якщо навіть і очікувалось щось шокує, то швидше від представників чоловічої половини, але як підтвердили оглядини в них все зразково, як подобає справжнім, солідним хлопцям. Це приємно дивує.

Що теж дивує, але анти приємно, то це зовсім обурливі та образливі казуси з боку представниць прекрасної половини людства та по сумісництву мешканок цих гуртожитків. Не будемо переходити на особистості, але совість має заговорити у: ... (САМЕ У ВАС! Так-так, ВИ!!!) Фактори, які спричинили це повідомлення на перший раз теж будуть приховані.

Пам'ятайте, що дівчина – це еталон жіночності, зібраності, етичного порядку і має вести себе так, як подобає дівчині. Якщо ж при повторному огляді, відвідинах цих гуртожитків ситуація не зміниться, або ж повториться то за таким ставлення послідує рішучі заходи, які для вас будуть не зовсім хорошими.

Отже, приємного продовження навчального року, миру та впевненості, що такі повідомлення у нашій газеті перший та останній раз!
(Дівчата, будьте чемні, бо в газеті немає місця на такі зауваження!)

**Деканат та студентська рада
За підтримки редакції «Zaczek»**

День студента 2009

Можливо вже пізно писати про День студента, який в Україні святкували 17 жовтня, але, мабуть, приємно буде поділитись радісними спогадами про його святкування.

Цього ж дня, 17 жовтня 2009 року, деякі групи IV курсу вирішили відсвяткувати своє професійне свято, хоча це рішення ми прийняли дещо раніше. Святкування розпочалось досить весело. І напевне основною умовою добре проведено часу в колі друзів та одногрупників був хороший і позитивний настрій усіх присутніх.

Під «звук кришталю», веселий сміх усіх присутніх та веселу музику всі намагались, як то кажуть,

відірватись по повній. Звичайно, в нас усіх це вийшло, оскільки ми студенти – і

радіти життю
закладено в нас у
підсвідомості ...
Так – так.... Ми
такі...

Таке
святкування
Дня студента
залишило
свої приємні

враження. І закінчивши ТІСІТ ми ще не один раз будемо згадувати наші студентські роки, а також події, які робила нас щасливими.

IV курс

ПІСЛЯ І ДО ...

... або як ТІСІТ святкував

День вчителя ...

Завжди є такі проміжки просторового часу які фокусують святкові дні близько один

біля одного , але водночас і далеко.

Організатори свят у ТІСІТі можуть все. День Викладача і День Студента були об'єднані в приємне і корисне свято хорошого часопроводження, яке припало на 15 жовтня . Це , як завжди, четвер .

Офіційна частина

свята розпочалась о 16:00 .

Розпочиналась рівно пів години і о 16:30 забриніли перші ноти вітань-привітань , овацій і усмішок .

Що ж можна сказати з приводу цього свята вже після його завершення ?! Як не було слів під-час свята, так нема і після . Все було на стільки змістовно і лінійно організовано. Виступи переплітались і дивували динамікою настрою . Велика порція сміху змінювалась на філософську пісню , яка у свою чергу давала дорогу ще й танцям , які всеодно завершувались сміхом . Точніше не сміхом, а вдячними усмішками, як викладачів так і студентів .

Відбулось близько п'ятнадцяти номерів. Які несли у собі : чуттєві тональності пісень , пародійно-комедійні сценки , та мабуть родзинкою, як казали ведучі

,"традицією" цього свята був циганський танець . Кульмінацію вечора прикрасив торт , який під загальні овації і вигуки «ВІТАЄМО» було вручено нашому викладацькому складу.

Після чого з коротким , але дуже дивуючим словом-пропозицією виступив ректор ТІСІТ Бакушевич Ярослав Михайлович .

А потім були танці ...

Святослав Черній

Happy HELLOVİN

Наймістичніше свято таки й справді цьогоріч в Тернополі стало найстрашнішим в прямому розумінні . Оскільки це костюмоване свято , то як дивно, костюми мають всі , принаймні маски . Це і смішно і грішно . Хеловін 09 року минув в цілковитому страху і не розумінні того, що коїться за межами квартири , в повітрі та в світі

Хеловін - Американське свято

нечистої сили , яка ніби то виходить пожитись у цю ніч , але в Україні нечиста сила панує цілодобово. Знаєте в якості кого , тому це нам нічого не змінює, а навпаки дає ще один день радості та розваг. Задяки якому можна пошити собі якийсь містичний , абстрактний костюм , вийти в місто і повеселитись разом з друзями ...

Наразі не до веселощів , бо найактуальніше питання на сьогоднішній , по сьогоднішній і за сьогоднішній день –

ГРИП . Що це за грип ? Який саме різновид його тимчасово поселився на Тернопіллі та зокрема на всій західній Україні. І чому саме на західній ? Адже і сліпий почує , що всі роки йшов зі сходу України . Це виглядає дещо так званий вірус підозрілим , тому розгляньмо людські гіпотези з цього приводу ...

Є кілька версій :

«СМІТТЯ»

Всім відомо і відносно помітно було, що з Тернополя досить тривалий період не вивозили сміття у зв'язку з перипетіями на Малашівському сміттєзвалищі , яке згідно договору мали зачинити ще 10 років тому . Чим не критерій для сьогоднішнього стану ? Саме з цього пішли слухи, та

можливо й не тільки слухи ,що у нас панує епідемія шлункового тифу .

Ну наші правдиві політики швидко переконали нас в тому,що це виключено. «Віримо». Йдемо далі...

«ПНЕВМОНІЯ ЯК НАСЛІДОК»

В досить таки серйозна кількість осіб позбулась життя внаслідок «згоряння легень» - пневмонії . Не зрозумілим фактором є те, від чого ж береться в людей та пневмонія і чому вона так інтенсивно призводить до фатальних результатів ?! Є 5 причин розвитку пневмонії , одна з них вірус. Замкнуте коло , тому аналізуймо далі ...

«ІСПАНКА»

«Іспанка» альбо іспанський грип . Як пишуть нам більшість ЗМІ цитую: «Вірус грипу «іспанка» схожий з вірусом грипу А/Н1N1 ,який ВИКЛИКАВ пандемію в 09 році.» Отже більшість схиляється до думки, що наразі все ж панує саме вірус свинячого грипу А/Н1N1 .

«Були собі три поросятка : нах-нах,нуф-нуф і А/Н1N1.»

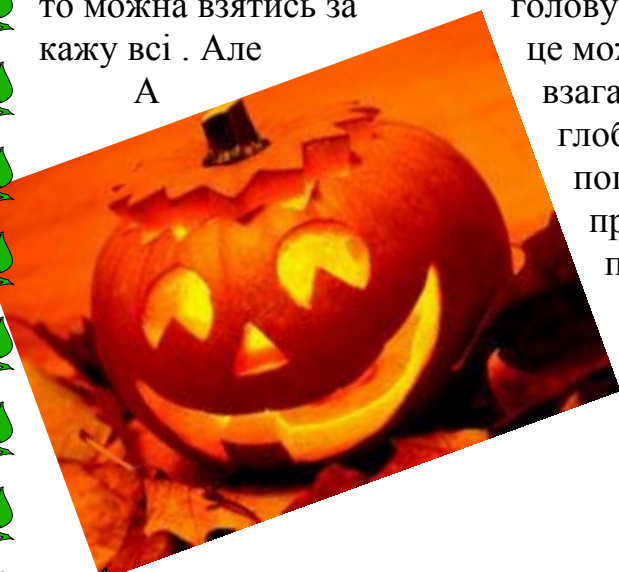
Свинячий грип : характеризується катаральним запаленням дихальних шляхів, слабкістю та лихоманкою. А ще такі симптоми є у тисячі інших хворіб – то чому саме свинячий грип ?

Це тваринний вірус , але якщо взяти до уваги ,що ним хворіють люди , то можна взятись за голову і подумати, до чого докотились . Я не кажу всі . Але це можна з чимось інтерпретувати .

А

взагалі – може це зміїний грип ? У зв'язку з глобальним потеплінням різке збільшення популяції змій могло невідомо до чого призвести . Чому б і ні ? Ця теорія теж має право на уснування .

Отже з власних спостережень можна запропонувати Вам кілька порад ,як уберегтись :

- Ідеальний варіант – зачинитись вдома , зварити собі гарячого чаю , їсти часник і читати книги чекаючи коли поступить офіційний сигнал про перемогу НАД грипом .

- **Майже ідеальний варіант** - якщо ж ваша робота чи інші причини не дозволяють вам таку розкіш
Обов'язково носіть марлеву , приблизно 6-ти шарову маску(спирт очищають через 8-ми шарову) , змащуйте внутрішню сторону носика оксоліновою маззю , часто мийте руки використовуючи мило , якомога менше контактуйте з людьми без особливої потреби , не відвідуйте місця масового скупчення люду і все буде добре !

От таким нехитрим способом ми дійшли висновку, що здоров'я набагато цінніше за гроші . Хоча люди витрачають його ,щоб заробити гроші,а потім витрачають ЇХ , щоб відновити здоров'я.

Задумайтесь!!!

період
«свій
. І вибір є завжди ;)

Чи варто ризикувати своїм здоров'ям і в вірусу ходити на роботу чи не краще взяти відпустку за рахунок» і дотримуватись поради «про книги і чай» ? Вибір за вами

**Надіймось, що цю епідемію ми
пережили з мінімальними втратами**

Святослав Черній

Zamek w Łańcucie

Historia Łańcuta sięga wczesnego średniowiecza. Za datę lokacji miasta przyjmuje się rok 1349 i wiąże się ją z Łańcut należał kolejno do Pileckich, Lubomirskich i Potockich (więcej o miastach na stronach www.lancut.pl).

Pierwsza siedziba "panów na Łańcucie" usytuowana była na wzgórzu w północnej części miasta. Obecny Zamek wzniesiony został na polecenie Stanisława Lubomirskiego w latach 1629 - 1642. Była to wówczas nowoczesna rezydencja typu "palazzo in fortezza", składająca się z budynku mieszkalnego z wieżami w narożach otoczonego fortyfikacjami bastionowymi. Przy jej budowie zatrudnieni byli m.in. Maciej Trapola, Krzysztof Mieroszewski, Tylman z Gameren i Giovanni Battista Falconi.

W 2 poł. XVIII w. ówczesna właścicielka Łańcuta Izabella z Czartoryskich Lubomirska przekształciła fortecę w zespół pałacowo - parkowy. W Łańcucie pracowało wówczas wielu wybitnych artystów m.in. Szymon Zug, Jan Christian Kamsetzer, Christian Piotr Aigner, Fryderyk Bauman i Vincenzo Brenna.

Najważniejsze zmiany wprowadzono w układzie i wyposażeniu zamku, dostosowując je do potrzeb i podporządkowując aktualnie panującej modzie. Pałac wypełnił się znakomitymi dziełami sztuki. W latach siedemdziesiątych XVIII w. rozpoczęto kształtowanie parku otaczającego Zamek. Po zniwelowaniu przedwałów, usytuowanych wzdłuż drogi krytej obiegającej fosę, zasadzono lipy i w ten sposób utworzono aleję spacerową.

Pod koniec XVIII w. Łańcut należał do najwspanialszych rezydencji w Polsce. Kwitło tutaj życie muzyczne i teatralne, bywało wielu znakomitych gości.

W 1816 r. po śmierci księżnej Lubomirskiej, cała posiadłość stała się własnością jej wnuka Alfreda I Potockiego, który utworzył tutaj w 1830 r. ordynację.

Jego syn Alfred II Józef był ściśle związany z dworem habsburskim. W Łańcutie bywał rzadko, toteż zamek a wraz z nim park popadły w zaniedbanie.

Po śmierci Alfreda II Łańcut przeszedł w ręce Romana Potockiego, który wraz z żoną Elżbietą z Radziwiłłów przywrócił mu dawną świetność.

W latach 1889 - 1911 przeprowadzono w Zamku generalny remont połączony z przebudową. Pracami kierowali : Armand Beauque francuski architekt i Albert Pio włoski rysownik.

Przebudowa objęła wszystkie kondygnacje. Założono m.in. instalację wodociągową i kanalizację oraz zelektryfikowano cały Zamek. Powstała wtedy większość istniejących do dnia dzisiejszego wnętrz. Elewacje przekształcono w stylu neobaroku francuskiego.

Kolejnym Alfred

Potocki zmarł w 1958 r.

ordynatem na Łańcutie był od 1915 r. III Potocki. W latach dwudziestych XX w. przeprowadzono w Zamku modernizację centralnego ogrzewania a w pomieszczeniach podziemi urządzono Łaźnię.

Zamek łańcucki stał się miejscem spotkań towarzyskich. Bywali tu przedstawiciele rodów królewskich, arystokracja polska i zagraniczna oraz politycy.

Podejmowano tutaj m.in. króla rumuńskiego Ferdynanda z małżonką oraz Jerzego księcia Kentu z żoną i przyjaciółmi. W 1944 r.

musiał opuścić Łańcut. Osiadł na emigracji w Szwajcarii gdzie

Tu stapała noga studentów TISIT -

- trochę nauki

Zamek Lubomirskich w Łańcucie — jeden z najbardziej znacznych pałacowy-parkowych ansambli na terytorium Polski, prawdziwy skarbiec narodowej historii i kultury.

Zamek był założony w pierwszej połowie XVII wieku księciem Stanisławem Lubomirskim. Jego złoty wiek przypadł na drugą połowę XVIII wieku, kiedy Łańcut sadybą posiadały jego imiennik potomek z żoną Izabelą. Wtenczas pałac był przebudowany i ozdobiony płynnymi przedmiotami sztuki (rzeźbę Lubomirskich w wyglądzie Kupidyna stworzył sam Kanowa). Wtedy z pojawił się pejzażowy park z halami.

Po śmierci księżnej Izabeli w 1816 Łańcucie przeszła jej wnuki rodziny Potockich. Po drugiej wojnie, pałac-zamek został upaństwowiony i przekształcony w muzeum publicznego. Od 1960 roku, co maja na zamku są dni muzyki kameralnej, w 1996 r. w pałacu, szefowie dziewięciu krajów Europy Środkowej.

-amatorskie, ale odautorskie

Więc start

tej wycieczki odbywał się z PWSZ (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa) w mieście Jarosław . Ponieważ my dzika grupa cudzoziemców z Tarnopola to nawet nie znały, gdzie jedziemy. Myślały, że patrzeć na zamek, ale że ten pałac będzie takim ... Nawet nie spodziewały się .

Nas posadziły do imiennego autobusu z inicjałami na pokładzie PWSZ w którym można było nawet leć . Kierowca włączył silnik i oto już lubuję przez szybę krajobrazami Jarosława, za miastem krajobrazami Polski . Nie mogę nie zauważyć, że horyzont u ich widać gdzie dalej anizeli na Ukrainie . Po 40 minutowej kontemplacji w okienko i

dowcipnych rozmowach z polskimi kolegami przybyliśmy do Łańcucie . W pobliżu zamku znajduje się dworzec autobusowy, odpowiednio nasz parking :)

Zorganizowano, parami, podjąwszy się za rączki " chłopaczek - dziewczynka " poszliśmy do wejścia . Ile kosztują bilet nie powiem, bo my gdyby darem .

Troszkę rozgląda się i na kilka minut rozszedłszy się po miejscowości czekając przewodnika wycieczki fotografowaliśmy się, śmialiśmy się i patrzyliśmy na ten zamek jak na Dziwo.

Oto do nas podeszła przewodnik wycieczki . Kobieta bardzo solidnego wieku chłonie w ciemno wiśniowe palto damskie i takiego samego koloru rękawiczki w formie latarki . Ona nam uśmiechnęła się, zaproponowała zrobić kolektywne zdjęcie, uprzedziła, że w środku fotografować zabroniono. Akcentowała na oświetlenie dwukrotnie. Poprosiła wszystkie gumy do żucia, długie jęzory, durne wykrzykiwania zostawić w śmietniku koło wejścia.

-zaczęło się

W przebieralni zdaliśmy górną odzież, powiedzmy wymieniliśmy ją na dosyć dowcipne i wygodne bambosze, którzy założyliśmy nad własnym obuwiem (podłoga tam droga) . Pośmiawszy się z nowego obrachunku swojego sąsiada wyruszyliśmy .\

Do ery telewizji, internetu i odnowy mega innowacyjnych technologii, współczesnego człowieka już mało czym zdziwisz, ale uwierzcie nie na żarty

człowieka już mało czym zdziwisz, ale uwierzcie nie zdziwiłem się ! Luźne przejściowe pokoje, bardzo drogie ozdabianie, mnóstwo drzwi, mnóstwo obrazów, mnóstwo mebli, mnóstwo naczyń, wszystkiego prosto mnóstwo ...

Pokojów w zamku jednakowo tyle, ilu dni w roku . Podejrzewam, że oprócz potajemnych pokojów, o których wszyscy znają, jest jeszcze pokój o której i po dziś dzień nikt nie zna, przecież raz na cztery lata dodaje się +1 dzień . Odpowiednio tam mimo wszystko powinien być 366 pokój . Więc, żeby obejść wszystkie pokoje jest potrzebna 7 godzinna wycieczka, z sprawiliśmy się za dwie . Odpowiednio przeszły po standardowej marszrucie, oglądając najważniejsze detale tego luksusu .

Przechodząc od sali do sali oglądaliśmy podobizny tych, kto miał bezpośredni związek do pobytu w tym zamku i rodziny, że jego powstrzymywała . Krępe, stryje z wąsami i szablami i kruche, częściami sumiaste damy w dużych, zbytkownych kapeluszach, i lubych kapelusikach .

Drugim faktorem podziwu były meble . Wszyscy poprawnie są dobrane do odcieniu ścian, który nie powtarzał się absolutnie nie w jednym z tych pokoi, w których byliśmy . Ich projekty sugerowały zaufanie i przytulność, okolone różnymi rysunkami prastarych technik oni przywoływali do siebie i prosili dotknąć ...

Dotknawszy nurkowaliśmy do tanecznej sali, gdzie kiedyś kołowali w Walcach i Fokstrotach zakochani w sobie mężczyźni i po uszu zakochane u ich damy . Teraz, żeby nie sprawiać dreptaniny z finansowaniem państwu, administracja zamku okresowo zdaje tę salę do dzierżawy dla przeprowadzenia seminariów i muzycznych konkursów pianistyk.

Nóćle tej sali jest obecny domowy teatr dramatyczny na 80 osób, to dla leniwców, kto nie chce hasać .

-Bonus

A jeszcze z zadowoleniem odwiedziliśmy orandzhereyu zamkowi w której mieściły się zbytkowne i bardzo przypilnowane palmy, różnego rodzaju żółwika i rybki, a także antyczne monumenty i fontanna chęci . Jeśli wróciwszy doń grzbietem rzucić monetę i trafić w wodę, to obowiązkowo wrócisz tam jeszcze raz.

W jakości bonusowi nas zawiódł do karety domu, który za swoją zbrojownią karety jest jeden z trzech największych w Polsce i w wszystkich Europie ?! :) To trzeba widzieć i jeszcze raz widzieć . Tam obecne karety na wszystkie smaki i życzenia, wybryki ich właścicieli. Tam można obserwować absolutną ewolucję karety i sprzęt i odautorskich opracowań. To można przedłużać wiecznie i każdorazowo po nowym - prosto odwiedźcie Łańcucie !

**Światosław Czernij
przy współpracy
on-line tłumacza**

Цікавинки від Володимира Івановича Спадщина царя Хаммурапі.

Напевно, всім відомий вираз: “Око - за око, зуб - за зуб”. Тобто, кожен з нас знає про те, що будь-яка образа має бути покарана.

Згідно статті 39 Євангелія від Святого Матвія передбачено наступне: “ і коли вдарить тебе хто у праву щоку твою – підстав йому і другу”. Будемо ми погоджуватись з цими постулатами, чи ні – нас розсудить громадська думка, та норми кримінального, адміністративного та цивільного права.

Звідки ж взяли такі норми у нашому житті? Чому вони працюють у нашій свідомості?

Всьому виною – норми звичаєвого права, які передаються з покоління – в покоління і встановлюють, що робити можна, а що – ні. Як правило, норми звичаєвого права прийшли до нас із щоденного спілкування та постулатів канонічного права.

В 1901 році на місці стародавнього міста Сузи (сьогодні Дизфуль в Ірані) було знайдено стелу з клинописним зводом законів держави Межиріччя. Ця держава простягалася від Перської затоки до кордонів Сирійської пустелі. Ця стародавня держава уже була відома своєю письменністю (клинопис) та письмовим законодавством. Одним із славетних правителів держави (одна з історичних назв – Вавілонія) був цар Хаммурапі. Він називав себе “царем чотирьох сторін світу”, “найбільшим між царями”, “царем царів”.

Цар Хаммурапі правив Межиріччям, хоча вірніше було-б називати цю країну – “Двохріччям”, тому що вона була розташована у долині двох річок – Тигру і Євфрату.

За правління царя Хаммурапі набуло правило про “верховенство права”, щоправда у розумінні тих часів.

Отже: текст законів царя Хаммурапі, крім прологу і епілогу налічує 282 статті.

У законах царя Хаммурапі регулюються правові відносини тогочасного суспільства – в галузі цивільного, зобов’язального, сімейного, спадкового

права, трудових відносин, кримінального та кримінально-процесуального права.

На перший погляд, у 282 статтях Хаммурапі розподілу на розділи, параграфи, які логічно розміщені одне за одним – немає. Однак, якщо уважно прочитати увесь текст законів, то цей текст можна згрупувати за певними ознаками.

Перші статті можна виділити як ті, що присвячені суду і судочинству. Судді,

свідки повністю відповідають за свої дії і несуть серйозну відповідальність.

- § 3. Якщо чоловік, виступивши в судовій справі із свідченням про злочин, не доведе сказаних ним слів, то, якщо – це судова справа про життя, цього чоловіка слід убити;

- § 5. Якщо суддя винесе вирок, ухвалить рішення, виготовить документ з печаткою, а потім свій вирок змінить – цього суддю слід викрити у зміні вироку і він повинен сплатити в

12 – кратному розмірі позов, поданий у цій судовій справі, а також повинен у раді суддів скинутий з свого судового крісла і не може ніколи знов сидіти з суддями у суді.

Статті другого порядку передбачали врегулювання проблем власності. Сюди належали норми, які регулювали правовий стан різних форм власності, розпорядження цією власністю, договірні та позадоговірні зобов'язання. На той час присуд кодексу Хаммурапі був досить жорстокий. Так, за цим судебником – якщо “чоловік купить з руки сина чоловіка чи з руки раба чоловіка без свідків і договору або візьме на схов срібло чи золото, чи раба, чи рабину, чи вола, чи вівцю, чи осла, чи що б там не було, - цей чоловік – злодій, його слід убити”. Крім цього судебник царя Хаммурапі передбачав, якщо покупець не приведе продавця, який продав йому річ, і свідків, при яких він купив, а тільки хазяїн речі поставить свідків, які знають його річ, покупець – злодій, його слід убити; хазяїн речі повинен одержати свою річ”.

Згідно кодексу Хаммурапі передбачено відносини у галузі права найму. Так, “якщо чоловік найме чоловіка для завідування своїм полем, доручить зерно, необхідне для господарства, довірить худобу і договором зобов'яже його обробляти поле, то коли цей чоловік украде насіння або корм і це буде знайдено в його руках – слід відрізати йому пальці”.

При купівлі-продажу речі її передача супроводжувалась символічним покладенням палиці. Предметом купівлі - продажу були визначені тварини, зерно, поля, сади, будинки, раби. Купівля-продаж здійснювалась як за наявні гроші, так і в кредит.

У Межиріччі був поширений договір позики. Якщо кредитор захоплював

майно боржника, він мав його повернути та ще й при тому втрачав усе, що він дав у позику. Розмір процентів складав від 20 до 33%. За договором позики віддавали гроші, зерно, будь-який реманент.

Взагалі, закони царя Хаммурапі за різні злочини, залежно від їх ступеня, суб'єкта і об'єкта злочину, вини та інших факторів передбачали різні види покарань: смертну кару, членопошкоджувальні кари, накладання знаку безчестя, штрафи, вигнання з рідної місцевості, звільнення з посади.

Смертну кару застосовували досить часто. Крім простої (відрубання голови, втоплення або повішання) широко застосовувалась і кваліфікована (спалювання, посадження на палю). Популярними на той час покараннями були відрубання рук, ніг, випалювання очей, відрізання вух, язика, але всі ці покарання передбачали за собою кару за злочин.

В законнику царя Хаммурапі є дуже цікаві поняття щодо лікарів та їхньої практики. Так, за законодавством Межиріччя передбачалось таке: “якщо лікар зробить чоловікові тяжкий надріз бронзовим ножом і вилікує цього чоловіка – він повинен отримати 10 сиклів срібла”, але “якщо лікар зробить чоловікові тяжкий надріз бронзовим ножом, заподіє смерть цьому чоловікові – йому слід відрізати пальці”.

На закінчення зводу законів царя Хаммурапі передбачається дуже тяжке (на той час) покарання для осіб, які порушили авторське право: “а коли цей чоловік... вискребе моє ім'я і впише своє..., то нехай бог розпалить проти нього в його домі нескінчені смути, заколоти, що приведуть до його загибелі, нехай дасть йому на долю жалюгідне правління, короткі дні, голодні роки, безпросвітну тьму та наглу смерть...”

Отже, одним з основних джерел історії держави і права є безсумнівно законник царя Хаммурапі. Перед нами, під час читання законів, виникає об'ємна картина суспільно-політичних, економічних і правових відносин в той час. На противагу від інших збірників законодавства стародавнього світу, кодифікація Хаммурапі не носить характеру божественної волі, безпосередньо доведеної до відома населення.

Основну мету видання судбника пояснив сам Хаммурапі у вступі до цього документа. Мета, як він вважав, полягала в тому, щоб “дати сяяти справедливості в країні, щоб знищити беззаконня і зло, щоб сильний не гнобив слабшого”.

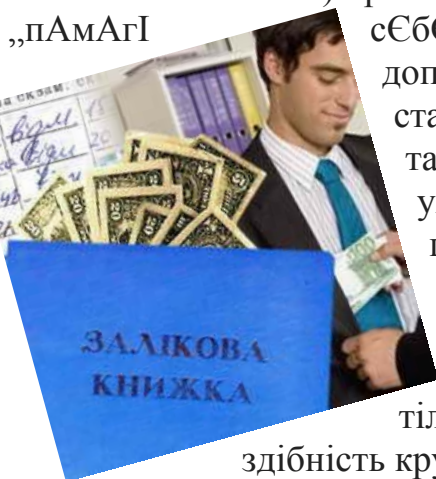

У заключній частині цар Хаммурапі знов проголошує принципи соціальної справедливості - “щоб виявити справедливість до сироти і вдови, щоб чинити суд у країні, щоб до пригнобленого виявити справедливість, яв писав свої дорогоцінні слова до моєї стели...”

В. Литвиненко – юрист.

СеСіЯ наБлиЖаЄтьСя

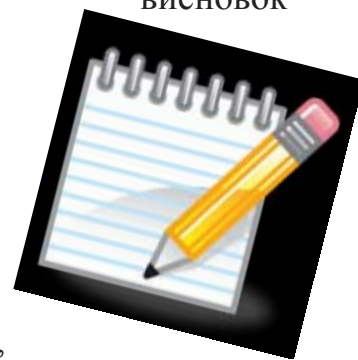
Пам`ятаєте цю чарівну пісеньку, яку систематично чуєш на Новий рік і споглядаєш червоні бульбашково-газовані машини і щасливих дітей із їх щасливим Різдром, „мамай”, „папай”, „Сантай”. Думаєте й до вас їде буржуйське розпірене свято?.. Ні-і-і, до нас їде пані Сесія. [на задньому плані дикий зловісний регіт у стилі доктора Зло і Остіна Паурерса]. Тремтять ніжки?.. пані Сесія багатозначно підморгує здалека. Отже, поговоримо (а не ПОЖАЛІЄМОСЬ..!) про конкретні поради, а саме про шпори і методи „пАмАгі

сЄБЄ сАм”. Розповімо ми вам про такі чудові способи допомогти собі і своїй заліковці. Джерелом інформації стали опитування громадськості, різноманітні форуми та досвід попередніх generations. Отже, склалось уявлення, що це НЕ просто якісь рятівні папірці - це ціле МИСТЕЦТВО!.. Як на нас, то саме вміння ефективно ними користуватись - Божий дар. Що не кажіть (всі ж пам`ятають, що все тут викладене є СУБ`ЄКТИВОМ), але університет має давати не тільки знання та вміння їх використовувати, а і здібність крутитися, коли вони відсутні.

Отже, існує певний класичний набір шпор, який є поширеним, перевіреним і часто дієвим. Питання не в кількості, а в якості. Ми опишемо Вам найбазовіші та найцікавіші, а ви вже зробите висновок

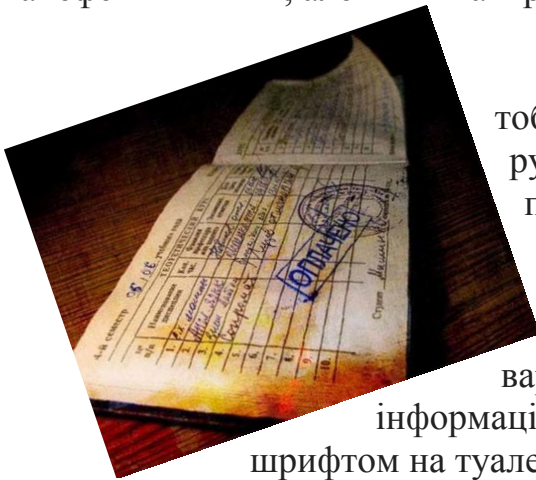
варто чи ні. Звісно найкращою і найефективнішою шпорою є що?.. Правильно, РОЗУМ. Великий, всесвітній і всеохопний. Просто існує проблема запхнути туди цих шпор якомога більше. Але з огляду на те, що у деяких автоматом стоїть залік з гулянь, тусовок і т.п ці поради може і врятують хоч одного студента.

Шпора класифікують; Пишеться на папері, останній згортається „гармошкою” і тихенько складається в кишеню. Якщо ви кмітливий студент, тоді або ви запам`ятаєте написаний матеріал і необхідність у шпорі відпаде, або наберете (скачаєте в інтернеті) його 4 шрифтом. Одне розгорнуте питання вміщується зазвичай на папірці 25см шириною і 5-7см в довжину.

Ще один класичний варіант, це так звана „бомба”. Діє вона лише тоді, коли ви знаєте нумерацію білетів та порядок питань в них. Ви готуєте всі (!) білети на окремих аркушах. Під час екзамену в момент професійної некомпетентності вашого наглядача обережно міняєте аркуші.

До цього варто писати і робити це так аби не викликати жодних підозр. Часто аркуші є специфічними (наприклад, мають штамп, підпис викладача т.д.), це вже вимагає одаткового напруження. Цей метод є одним із найефективніших, але і найтрудоміскіших.

Ще можна зробити невидиму бомбу, тобто писати відповіді сильно натискаючи на ручку, аби підкладений знизу листок мав продавлені відповіді. На екзамені під певним кутом ви зможете прописати ручкою вже існуючу відповідь на питання. Із паперових варіантів, подібно до першого – необхідну інформацію можна роздрукувати тим самим шрифтом на туалетному папері.

При чому, якщо вас помітять із ним, можна одразу проситись сходити у вбиральню, де ви матимете час вивчити таке вам необхідне питання. Звісно, для викладача і оточуючих ви будете останнім ідіотом.

Але не забудьте до сесії визначити пріоритети, що є важливішим - добре складений іспит чи чиясь думка.

І ще одна важлива порада перед судним днем – не забудьте добряче пом'яти папір.

В такому випадку він не буде шарудіти в момент істини.

Увага! Якщо ви не один такий „раздолбай”, то слід згадати продуктивний розподіл праці, тобто всі роблять частину питань, а потім об'єднують результати своєї праці.

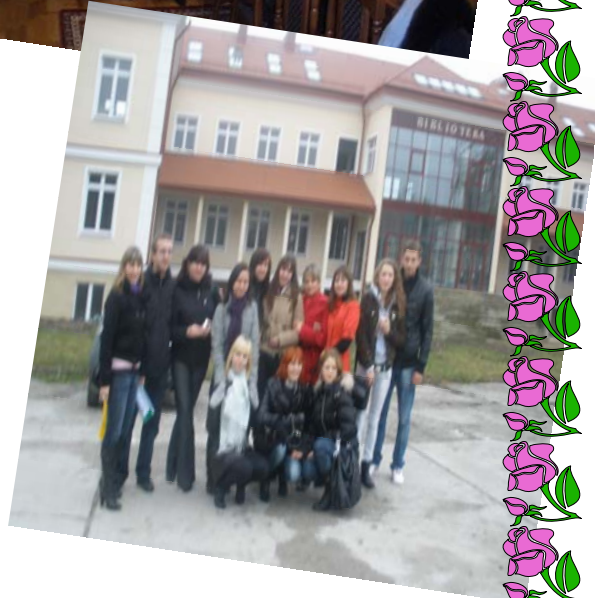
Успішої всім сесії :-)

А ми у Польщі!!!

У місяці жовтні студентам ТІСІТу пощастило відвідати Державну Вищу Професійну Школу в місті Ярославі. Отож хочемо розповісти про все і поділитися загальними враженнями від побаченого...

Приїхали ми в місто ввечері, де нас радо зустріли студенти Вищої Школи. Тоді ж нас поселили в кімнати, а згодом зробили так звану екскурсію по гуртожитку «Victoria», де ми мали змогу пограти в більярд, настільний теніс, а також просто поспілкуватися з новими друзями. Доречі їхнім студентам було надзвичайно цікаво взнавати як ті чи інші речі звучать на українській мові. Вони навіть старалися повторювати, а запам'ятовувати в них також непогано виходило.

Наступний день був переповнений враженнями від побаченого. Після смачного сніданку нам показали Вищу Професійну Школу ім. Броніслава Маркевича. Слід зауважити, що ця споруда була збудована у 1998 році, а вже досягнула таких великих розмірів! У даному закладі існує 8 напрямків, кожен з яких розміщений в окремих установах. Відділенням є також ректорат. На подвір'ї Державної Вищої Професійної Школи будується величезна бібліотека, яка повинна бути завершена у 2010-2011 роках. Пізніше нам показали спортивні зали. І тут, мабуть, всі, і дівчата, і хлопці, захотіли залишитись там. Зали доволі великих розмірів, але це не головне. Що найбільше нас вразило, так це безліч

найновіших різного роду тренажерів – одні розраховані на силу, інші – на м'язи ніг, наступні – для стрункої талії тощо.

Розміщений також тут і майданчик для гри у баскетбол, волейбол і, звичайно, футбол.

На подвір'ї Вищої Професійної Школи є ще одне поле для гри у футбол. У так званий студентський комплекс входить буфет невеличкого розміру. Згодом нам почали показувати інший корпус, в якому розміщена невеличка бібліотека. В ній доволі затишно та комфортно – довкола розміщені стелажі з книгами, а по середині – столики з стільцями для читання.

Знайшлися навіть книги українською мовою, хоч і не в значній кількості. Є тут і комп'ютери з широкою базою доступу до Інтернету, де студенти можуть знайти будь-яку потрібну інформацію. Так звану навчальну екскурсію вела студентка даного закладу, котра розповідала все детально. Показали нам і покої ректорату, де нам розповіли про виникнення навчального закладу та про подальші плани на майбутнє.

Після таких інтенсивних розповідей на нас чекав обід, а далі студенти Вищої Професійної Школи почали показувати місто. Проголювались вони з нами центральними вуличками, різноманітними крамницями (слабістю всіх дівчат), показали костел та багато інших цікавих споруд, якими славиться Ярослав. На жаль для такої екскурсії в нас було

обмаль часу, адже о 16.00 год. повинен був розпочатися концерт, який приготували ми. І саме тоді настало розчарування... Виявилось, що в такому величезному закладі не має ні сцени, ні необхідної апаратури для таких масових заходів. Як з'ясувалося пізніше в них відсутні різноманітні святкування. Тут ми й здивувалися. Проте, подолавши ці труднощі, невеличкий концерт все ж таки відбувся. Спочатку була представлена презентація про Україну, автором якої був Сорокін Борис, ну а далі співали дівчата – Ірина Бердей, Наталя Путіліна, Юля Варенко, Марина Володимирівна Смирнова та я. Дотепну гумореску польською мовою майстерно та цікаво розповідав Черній Святослав. Після цього дівчата з Тернопільського кооперативного торговельно-економічного коледжу вручили господарям Вищої Професійної Школи картину, виконану в стилі петриківського розпису, яка була намальована однією з їхніх студенток. Цей шедевр з українською символікою вразив польських колег. На завершення цього дійства заспівав навіть Володимир Станіславович Сухарський.

Згодом на усіх чекала святкова вечерея та дискотека у пабі „Sesja”. Веселилися усі – і танцювали і спілкувалися. Польські друзі навчали нас їхніх танців. Під час розваг виявилось, що саме сьогодні День народження у студента Вищої Професійної Школи Мар'яна.

Тут ми й почули славнозвісну пісеньку „Sto lat”. Під час дискотеки водили навіть хороводи, виконували танець «Маленьких качат». Нові знайомі не давали присісти ні на хвилинку. Вони були дуже уважними до нас: запитували яку ми музику слухаємо, що полюбляємо – одним словом робили все лиш би нам не було скучно. Ми були надзвичайно стомлені після такого інтенсивного графіку. Коли ж ми збиралися розходитися по кімнатах як їхні дівчата так і хлопці просили щоб ми ще залишилися.

В цілому можна сказати, що це дуже приємні та щирі люди.

Ось і наступив третій день, де на нас чекала екскурсія в м. Łańcut у замок графа Потоцького. Вранці нас вже чекав автобус та польські друзі. Ми вирушили у невеличку подорож. Розпочалась екскурсія. Дух захоплювало як тільки побачили замок ззовні. Над головним входом красувався герб графа. Екскурсивод розпочала розповідь. Історія замку звучала українською мовою. І врешті-решт наступив момент, коли ми увійшли всередину. В замку знаходиться 365 кімнат, в жодній з яких не повторювався візерунок паркету. Дивувало все: шикарні люстри вагою 400-500кг, старовинні шафи, покої графа та графині, столова для гостей, зала, в якій проводилися бали; знайшлося місце навіть для кімнати у китайському стилі. Враження переповнювали нас. Проходили і через коридор, в якому красувалися бюсти та портрети всіх господарів цього замку. Мабуть в

усіх присутніх складалося враження, що нас перенесли у ті далекі часи придворних та вельмож. Відвідали також ми і рослинну галерею, де «мешкала» красива флора, папужки, декоративні фонтанчики та багато інших цікавих речей. Згодом нам показали конюшню, де на кожному секторі на табличці було вказане ім'я того чи іншого коня. Неподалік розміщена кімната з найрізноманітнішими спорядженнями для них, а трішки далі – безліч карет різноманітного призначення з різних місцевостей та унікальних видів. Серед них – карета для полювання, прогулянки закоханої пари, шлюбної церемонії тощо. Була тут і велика зала, у якій розміщено багато вбитих на полюванні в Африці тварин. Прогулялись також і парком поблизу величного замку і на цьому історична екскурсія минулих століть завершилась.

Після побаченого ми повернулися у Вищу Професійну Школу, попрощалися з так званими мешканцями та господарями закладу і вирушили у дорогу.

Ось так закінчилась наша весела, наповнена цікавим і новим подорож. Вважаю, що в кожного з нас залишилося безліч позитивних емоцій, приязнь до нових знайомих та незабутні враження від побаченого!!!

Гурневич Таня (МЕ - 21)

ФОТООГЛЯД іn да Jaroslaw

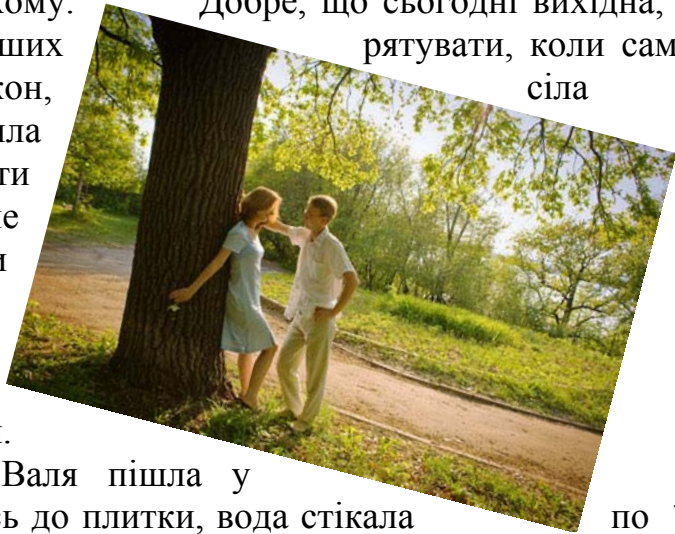

"Кохання на вістрі лева"

III частина

... Зранку Валя ледь прокинулась, адже майже не спала. Вона підійшла до дзеркала.

— Подивись, на кого ти схожа? Запухла, хто ж тебе таку кохатиме? Пожальй себе, адже більше нікому. Добре, що сьогодні вихідна, а рятувати, коли сама на дні, — і Валя вийшла на балкон, крісло, сперлась на спинку і пила своє капучіно, без якого вона жити не могла. Поруч стояло ще одне крісло, вони з Дмитром завжди отак снідали, Валя навіть не змогла забрати це крісло геть. Вона жила минулим, не хотіло воно її відпустити, а може навпаки.

Допивши своє капучіно, Валя пішла у душову, присівши й притулившись до плитки, вода стікала по її тілі, і просто намагалась ні про що не думати.

Опісля цілий день провела у дивані читаючи книжку, переглядаючи різні передачі. Ввечері, коли уже майже стемніло, Валя взяла аркуш паперу і, як завжди, написала кілька слів Дмитру, а потім клала його у великий ящик, в якому таких аркушів уже було безліч. Вона хворіла ним, з боку можна було б сказати, що вона хронічно хвора ним. Встала, і вийшла з кімнати, пішла до моря. По березі ходили закохані пари, глибоко в душі Валя їм заздрила. Вона пішла на палубу, сторож був другом її батька тому він дозволяв їй ходити пізно ввечері по яхтах. Валентина вийшла на ніс однієї з яхт, і дивилась у море, в якому відбивалось місячне сяйво та зорі, хвилі ледь рухались. Валя присіла і закривши очі, на мить згадала той вечір, в який Діма освідчився їй, і це саме на яхті відбувалось й наче учора. Вона голосно зітхнула.

— Чого навколо так сумно?

Валентина здригнулась, поруч стояв Микола.

— Ти мене переслідуєш?

— Я тут прогулююсь, невже це заборонено, ми ж у демократичній державі.

Валя піднялась і хотіла піти.

— Зажди, не йди, залишся, — благальним голосом попросив Коля.

Валя ще якусь хвилину постояла, а потім сіла поруч.

— Ти сюди часто приходиш?

— Часто.
— Чому ж я раніше тебе не зустрівач.
— Недоля значить.
— Я не віру у долю, — промовив Коля, — я сам будівник свого життя.
Валя змовчала у відповідь.

— Ось, наприклад, якби ти захотіла, ти б повернула свого колишнього, а точніше – тобі не хватило достатньо сил або ж досвіду щоб втримати чоловіка.

— Якщо людина бачить в тобі друга, жінку і коханку – він буде твоїм, якщо хоч одне з них втрачається, або ж ставиться під сумнів – його не втримати поруч, — спокійно відповіла Валентина.

— Дурня все це! – ледь вигукнув Коля, — просто ти цього не хотіла, от він і пішов. Наприклад я, як я хочу чогось, я отримую це любою ціною.

— Не будь самовпевненим. Лише речами можна володіти, а серцем, думками, душею – ніколи, — відповіла Валя.

— Тут ти також помиляєшся, я наскрізь тебе бачу, і ти хочеш мене і себе обманути, насправді ж він володіє твоїм серцем, думками, твоїми снами. Чи не так?

Валя мовчала.

— Бачиш, значить можна усім володіти, — і він взяв її за руку, — я не маленький хлопчик, тому не ходитиму навколо. Я хочу запропонувати тобі пізнати один одного ближче, і дати мені шанс зробити все, щоб ти забула його, і стала моєю.

Валя забрала руку.

— Тобі не здається, що ти все надто драматизуєш, ми не актори.

— Помиляєшся, Шекспір ще говорив, що життя – це великий театр, а люди в ньому актори.

— А я не хочу бути актрисою, я ненавиджу театр, ненавиджу фальш! – кричала Валя. Вона підірвалась і побігла.

— Валентино зажди!

— Залиш мене у спокої!

— Ти сама себе прирікаєш на самотність! Ти нікого не підпускаєш до себе! І тут окрім тебе нема кого винити!

Валя зупинилась, в цю мить Коля підійшов ближче. Вона обернулася до нього, очі були наповнені сльозами.

— А хто говорив, що я когось звинувачую? Я знаю, що сама винна! Знаю! Я мабуть не достатньо цікава, не достатньо красива, не достатньо розумна! – голосно говори-ла Валя, — залиш мене, благаю, ти лише мені боляче робиш своїми словами, що я тобі зробила?!

— Нічого, і я не хотів сказати, що ти у всьому винна.

— Але ти це сказав.

— Я хотів сказати, що це життя таке...

— ...жорстоке.

Валя обернулась до моря, повіяв легкий вітерець, він витирав її мокрі од сліз щоки.

— Це не правильно, — прошепотіла Валентина.

— Що не правильно?

— Ми з тобою зовсім багато не знайомі, а ти уже практично усе про мене знаєш, тому я прошу забути все, як дурний сон від перевтоми.

— Я не хочу забувати, нехай цей сон продовжується.

— Я не хочу продовження, нічого не хочу, — і голос зникав вдалині, його хвилі топили. Вона пішла, а Микола не зупиняв уже її.

Валя забігла у квартиру, упала на ліжку і заридала.

— Чому? Стільки часу пройшло а досі боляче, такий пекучий біль, і знайдуться люди які на рану сиплять сіль.

Валя розуміла, вона чудово усвідомлювала, що все у її руках, що все залежить від неї, вона мусить перебороти себе, переступити через себе. Але як це зробити? Як? Наче сили залишили її, і вона більше не володіла собою, не належала собі. І це жахливо, нестерпно...

У середу Валя уже пішла на роботу. Прийшовши, до неї підбігли дівчата.

— Валька, закрій очі!

— Для чого?

— Розмови потім, закривай очі.

— Гарзд, гарзд.

Дівчата підвели Валентину до столу.

— Все, відкривай.

Валя перед собою побачила величезний букет квітів, і таких красивих. Чудовий аромат заповнював простір навколо.

— І що це? — запитала Валя.

— Якщо мені зір не зраджує, здається квіти, — іронічно відповіла Наталя, вона терпіти не могла песимістичний голос Валентини.

— Я бачу, що це квіти, гарні, — і вона обернулась і хотіла піти.

— Дурепа, це ж для тебе!

Валя ледь криво посміхнулась.

— Ти пробач, але ми з цікавості прочитали записку, ти не ображаєшся?

Валя одразу здогадалась, що це від Миколи. Вона підійшла до квітів, дістала записку.

© wondercliparts.com

*До ніг твоїх кладу ці квіти,
Не смій про все жаліти.
Твої сльози буду я збирати*

І на нитку, наче перли, засиляти.

— А твій шанувальник романтик, — жартували хлопці.

Валя кинула на них пронизливий погляд.

— «Кожне особисте життя виставляють на показ», — промовила подумки Валя.

Кожного разу, як Валентина приходила на роботу, її чекав величезний букет квітів.

— Валя, ти при своєму розумі? — запитала Наталя, — я б на місці того мужика давно болт забила, а в нього мабуть терпіння понад міру.

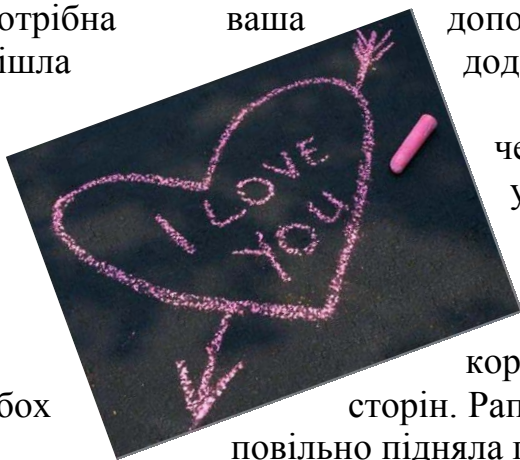
Валентина мовчала.

— Мовчиш, ну мовчи, але щоб потім не жаліла!

Стільки хлопців хотіли з тобою ближче познайомитись, так ні, ти всіх вшиваєш.

На кого ти чекаєш? Мабуть на короля? Принца? Ні, навіть вони не гідні тебе!

— Наташа, замовкни, я тебе прошу! Достатньо мені читати лекції, залиште моє особисте життя у спокої! Невже так важко зрозуміти, що мені не потрібна ваша допомога! — і Валентина схопила сумочку і пішла додому.

обох

Але не поспішала, адже її ніхто не чекав. Вона зайшла у кафе, замовила своє улюблене капучіно, для вечері не було бажання ні готувати, ні апетиту не було. Вона сиділа за столиком у білих шортах, білій футболці, опустивши голову вниз, короткі пасма волосся закривали обличчя з сторін. Раптом перед нею навпроти хтось присів. Вона повільно підняла голову.

— Привіт, який приємний сюрприз! — веселим голосом промовив Микола.

Валя здивованими очима дивилась на нього.

— Чого скучаємо, такий чудовий вечір?!

— Ти мене переслідуєш? — запитала Валя.

— З чого ти взяла? Я тут часто вечеряю, адже з мене кухар поганий. А ти також наче вечеряєш, але на це щось не зовсім похоже.

— Не має апетиту.

— Зараз ми щось придумаємо.

Микола покликав офіціанта.

— Нам, будь-ласка, якесь хороше вино, і щось таке легеньке, щоб ми добре спали.

Офіціант посміхнувся, кивнув головою і пішов.

— Я радий, що ми сьогодні зустрілись.

— А у мене не має настрою для зустрічей.

— Валя, Валя, Валечка, ну що мені іще зробити, щоб ти нарешті мене замітила?

Вона засміялась.

— Тебе не можливо не замічати, ти і так достатньо настирливий.

— Бачиш, ти сама сказала, що я настирливий, я не хочу таким бути.

Бажано як би я міг стати для початку просто другом.

— Для початку?

— Саме так.

Валентина підняла до вуст чашку з капучіно. Саме принесли вино і решту замовлення Миколи.

— Я хочу підняти тост за чарівну дівчину, у якій на обличчі стільки загадок. Я дивлюсь на тебе і бачу: сльози, смуток, посмішку, ніжність, біль...

Валентина не перебивала Колю, а з байдужим виразом обличчя пила своє капучіно.

— Я хочу випити за тебе.

Валя поклала чашку і взяла келих з вином і залпом випила увесь. Микола нічого на це не відповів. Коли вони закінчили, він промовив:

— Я пропоную пройтись пляжем. Ти не проти?

— Я цілий день на ньому провела.

— Ми просто посидимо, послухаємо шепіт хвиль.

Валя засміялась.

— Що я такого смішного сказав? — обурився Коля.

— Романтик, — відповіла Валя сміючись і пішла вперед.

Якби не було, але вино трішки підняло настрій Валентині, і Микола це помітив, тому знав, що можна буде собі пожартувати з нею. Вона пішла у море, і весело хлюпалась у хвилях.

— А ти чого стоїш? Боїшся штанці намочити? — весело запитала Валя.

— Ні, я наглядаю за дитиною.

— Це кого ти назвав дитиною? Ах так, — і Валя відійшла далше і лягла у воду.

Деякий час вона не з'являлась.

— Валя! Валя годі жартувати!

Проте вона не появлялась. Переляканий Коля кинувся у воду. Коли він знайшов її, вона справді уже наковталась води. Микола виніс її на берег.

— Отямся! — і він трішки її затормосив, — я ніколи не робив штучне дихання, і не знаю як це робити! — все ж таки йому вдалось викачати з неї воду. — Ти геть з розуму зійшла! Я сам ледь тут не помер!

Валентина засміялась, підвелась.

— Не треба було так старатись, я б з батьком зустрілась.

Коля підійшов і дав їй ляпаса.

— Ти хоча б себе чуєш?

— Я втомилась, іди геть, — і Валя хотіла присісти на пісок, проте Микола підхопив її на руки, і перекинув собі її через плече.

— Куди ти мене несеш? — запитала байдуже Валя.

— Як можна так сп'яніти від вина? — запитав себе Коля.

— А вовк украв овечку, рятуйте! — крізь сміх говорила тихо Валя.

Микола приніс її на свою яхту, поклав на диванчик, зняв мокрі босоніжки, одяг, накрив одіялом. Валя навіть не пручалась, не в силах було, одразу заснула...

Коли вона прокинулась, її злегка боліла голова. Валя обернулась навколо, і зрозуміла, що вона не вдома, і не могла зрозуміти де саме. Коли відкрила одіяло щоб злізти з дивану, побачила, що вона лише у нижній білизні.

— Що це таке? — запитала себе Валя. Поглядом вона знайшла свої речі сухими. Одягнулась, знайшла вихід і вийшла по сходах нагору. На палубі побачила Колю, який сидів, спершись на поруччя. Сонце гріло, чайки кричали, вітерець був таким ніжним. Помітивши її, він посміхнувся. Валентині стало ніяково, вона почервоніла, адже згадала вчорашній вечір.

— Ти прокинулась, ось, сідай, легенький сніданок, і хвилинку, я зараз повернусь.

Валя присіла біля низенького столику, на якому був сік у склянках, безліч фруктів, печиво. Валя взяла склянку соку і залпом випила усю.

— Бачу спрага мучить, — жартома промовив Коля.

Валя лиш криво посміхнулась.

— Ось, твоє капучіно.

— Дякую.

Микола сів поруч.

— А стриптиз вчора був доволі непоганим.

— Не правда! Я не могла цього ніяк зробити!

— Інколи ми робимо речі, від яких самі у здивуванні.

Валентина в той момент себе почувала, наче вона й зараз перед ним голою стояла.

— Гаразд, годі тобі, не було стриптизу ніякого, це я скинув з тебе мокрий одяг, ти ж вчора вирішила скупатись і наковтатись соленої води, і звісно перебрала вчора.

— А хто в цьому винен? Якби не ти, цього б не було, я б собі пішла додому.

— Така доля.

— Ти ж не віриш у долю, — промовила Валя.

— Так, але я говорю це для того, щоб тебе заспокоїти. Адже я знаю, що ти часто заходиш туди щоб випити чашку улюбленого капучіно...

— У тебе воно все одно не получилось так, як я люблю.

— Нічого, я тільки ж вчусь.

Вітер пестив волосся, яке ледь торкалось її шиї, на яку так спокусливо дивився Микола. Валя підняла чашку до вуст, а коли поклала чашку на столик, подивилась на Миколу, той дивився на її уста.

— Що?

— Просто, — і він ледь нахилився і торкнувся пальцем її губ, — верхки залишились.

— Це на потім, — жартуючи відповіла Валя.

Деякий час вони мовчали.

— Пробач, ... за мою вчорашню поведінку, не знаю, що на мене найшло.

— Просто ти багато чого у собі тримаєш, а це шкідливо.

— Що ти пропонуєш, щоб я всім розповідала, як мені погано?

— Невже не має з ким поділитись, це ж потрібно так само, як пити, дихати.

— Кому потрібно чуже горе, у кожного своє, — відповіла Валя і підійшла до перил, нахилилась.

— Обережніше, там акули, — жартував Микола.

— Гірших акул від людей — не має нікого, — відповіла байдуже Валя.

Коля підійшов до неї, став поруч.

— Розкажи мені, виговорись, ми ж домовились, що на початку я буду для тебе другом.

— Я з тобою про таке не домовлялась.

— Ми про це говорили.

— то це не означає, що я погодилась... Я не зможу, я...привикла до самотності уже, і не в моїх правилах виливати комусь свою душу.

— А ти спробуй.

— Я хочу все забувати, а не обговорювати це! — уже підвищила голос Валя.

— Ти ніколи не забудеш це.

— Дякую, ти мене підбадьорив.

— Але можна так зробити, щоб не згадувати, і я хочу тобі в цьому допомогти.

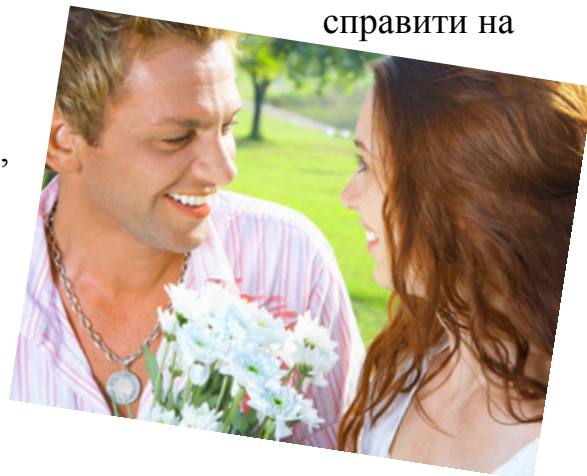
— Коля, мені не потрібна допомога, тим більше така, — і вона кинулась до виходу й поспішила залишити порт.

Перше побачення: справляємо враження

Від першої зустрічі віч-на-віч залежить багато що. Якщо людина, до якої ти вирушаєш на зустріч, тобі дуже подобається, постарайся все зробити так, щоб перше побачення не стало останнім!

Ви намагаєтеся пізнати одне одного й зрозуміти, чи хочете ви знати одне одного. Кожен з вас намагається справити на іншого враження. Під час першого побачення людина хоче здаватися привабливою, інтелігентною, дотепною, сексуально привабливою й цікавою. Ось кілька порад, як справити сприятливе враження на потенційного партнера.

Намагайся

вдягтися скромно, але вишукано, якщо не хочеш справити на чоловіка помилкове враження. Гарні груди підкресли вирізом, струнку талію не ховай під мішкуватим джемпером. Обирай одяг, що підкреслить твою жіночність. Але при цьому одяг має бути комфортним.

Постарайся виглядати сексуально, але не занадто. Сміливий чи дуже дорогий одяг може відштовхнути чоловіка. Вдягни комфортну білизну, ти почуватимешся впевненіше, якщо весь одяг, починаючи з білизни, на тобі буде відмінної якості.

Чоловіки дуже не люблять неакуратних жінок. **Постарайся, щоб твої руки виглядали привабливими.** Не полінуйся зробити свіжий манікюр, і краще, якщо колір лаку на нігтях буде нейтральним, не агресивним (тілесним, рожевим).

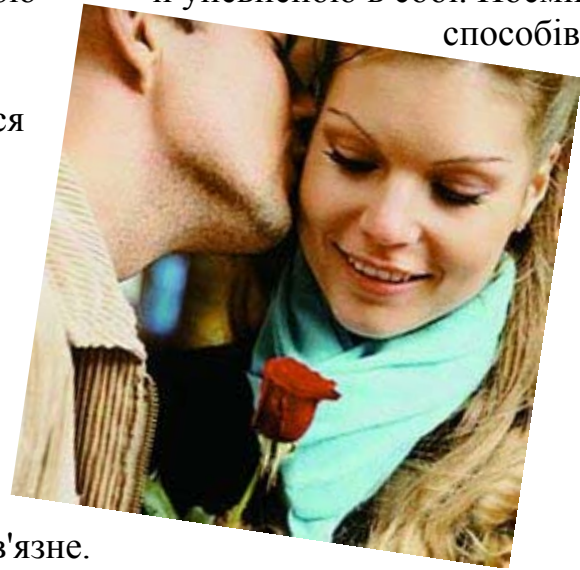
Будь обережна у використанні парфумів. Чоловік жадає відчувати, насамперед, аромат твого тіла. Надто сильний запах лише відштовхне його.

Не варто напередодні першого побачення змінювати свою зовнішність, нехай навіть у крашу сторону. Адже ти йому сподобалася саме такою, яка ти є. Крім того, у новому вигляді ти будеш почувати себе зкуто й непевно.

Збираючись на побачення, намагайся не нервуватися й обов'язково розслабся! Візьми себе в руки й постарайся виглядати спокійною – один із найпростіших і важливих показати іншій людині, що вона тобі подобається. Коли людина намагається здаватися не тим, хто вона є, це виглядає неприродно.

При спілкуванні торкайся

співрозмовника. Дотики повинні бути легенькими й обов'язково поза сексуальними зонами, інакше чоловік сприйме твоє поведження як агресивне чи розв'язне. Гарна постава свідчить про впевненість у собі.

Тримайся спокійно, не зажимайся, спокійно вислуховуй співрозмовника, кивай головою на знак згоди, задавай питання.

Не говори багато про свої проблеми, тільки якщо він сам тебе запитас.

Смійся його жартам, жартуй сама, але не намагайся веселитися щосили – це завжди виглядає неприродно.

Дівчата дуже люблять увагу до власної персони .

Але, на жаль, усяке побачення рано чи пізно закінчується, вам залишається тільки, що дійти до дому, сказати на прощання пару теплих слів, зазирнути в очі одне одному і...

Перше побачення часто закінчується прощальним поцілунком. Але хвилюватися у даній ситуації зовсім не треба. Дівчина сама дасть тобі зрозуміти, коли треба переходити до наступальних дій, а може, і сама перейде у наступ.

Тест для дівчат

Як ти оцінюєш свою зовнішність?

1. Яку реакцію в тебе викликає наземна вага?

- А) Роблю вигляд, що не помітила її;
- Б) Нормально, бо я стежу за вагою свого тіла;
- В) Реагую спокійно. Я завжди знаю, коли я у формі, а коли ні.

2. На речовому ринку ти хочеш купити сукню, але там спільні приміщення для приміювання. Як ти будеш діяти?

- А) Буду приміювати вибрану сукню;
- Б) Ризикну купити без приміювання;
- В) Поверну одяг продавцеві, бо не зможу при всіх переодягатися.

3. Яка твоя найулюбленіша пора року?

- А) Літо, тому що можна носити легкий одяг і демонструвати принади своєї статури.
- Б) Зиму, тому що можна добре закутатися й сховати вади своєї зовнішності.
- В) Весну, тому що можна одягати все що подобається.

4. Твій приятель каже, що ти погладшала. Як ти відреагуєш?

- А) Нагримаю на нього й зразу ж сяду на сувору дієту;
- Б) Скажу: «Той що?»
- В) Погоджусь, але зауважу, що мені так до вподоби.

5. Подруга купила сукню, у якій вона має приголомшливий вигляд. Що відчуваєш при цьому?

- А) Я рада за неї, але трохи заздрю;
- Б) Ладна луснути від заздрощів. Я ж ніколи не матиму такого гарного вигляду;
- В) Вона завжди гарна, незалежно від того, як одягнена.

6. Ти дошкуляєш питанням про свою зовнішність своїм рідним, друзі, приятелів?

- А) Ні;
- Б) Так;
- В) Залежно від настрою.

7. Скільки предметів одягу зі свого гардероба ти носиш?

- А) Усе;
 Б) Тільки деякі – одну-дві речі;
 В) Майже все.

8. Ти проходиш повз дзеркало в крамниці. Чи сповільнюєш крок, щоб кинути погляд на своє відображення?

- А) Ні, тому що зіпсую настрої на цілий день;
 Б) Так, адже треба впевнитися, що з зачіскою все гаразд;
 В) Звичайно! Як тільки є зручна нагода, я дивлюся в дзеркало.

9. Ти йдеш повз гурт хлопців. Один з них каже: «Симпатична дівчина». Що ти зробиш?

- А) Повернуся, щоб з'ясувати про кого він каже;
 Б) Усміхнуся й скажу: «Дякую за комплімент»;
 В) Зроблю вигляд, що не звернула уваги.

10. Ти належиш до тих, хто отримує й каже компліменти?

- А) Так мені подобається казати людям, що в них гарний вигляд.
 Б) Ні, щоб не привертати до себе уваги;
 В) Так, але лише в тому разі, коли я сама маю гарний вигляд.

Ключ до тесту

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
А	0	10	10	0	5	10	10	0	0	10
Б	5	5	0	10	0	0	0	10	10	0
В	10	0	5	5	10	5	5	5	5	5

Визнач суму своїх відповідей.

0-35 У тебе серйозні проблеми із самооцінкою. Ти намагаєшся, наскільки це можливо, сховатися від людей, бо сама собі не подобаєшся. Ось чому ти не можеш робити те, що хочеться. Замість того, щоб ховатися від усіх, спробуй подивитися на себе іншими очима. Не така вже ти погануля, як тобі здається!

40-75 У тебе бувають і добрі дні, і погані. Коли легко на серці, ти вважаєш, що твоя зовнішність гарна. Ідеш на дискотеку в сукні, що облягає твій стан, тобі весело, приємно бути з усіма, хто тобі подобається. А в погані дні тобі навіть думати про таке не хочеться. Якщо тобі зараз важко на душі, зрозумій, що причина завжди в твоєму настрої. Спробуй поблажливніше ставитися до своєї зовнішності, і напади меланхолії будуть рідшими.

80-100 Ти щаслива! Ти взагалі не маєш комплексів. Ти зрозуміла, що найкраще – це бути задоволеною тим, чим нагородила тебе природа. Ти не Синді Кроуфорд, то й що з того? Ти відкрила для себе секрет щастя. Адже якби на світі існував еталон краси, жити було б не цікаво.

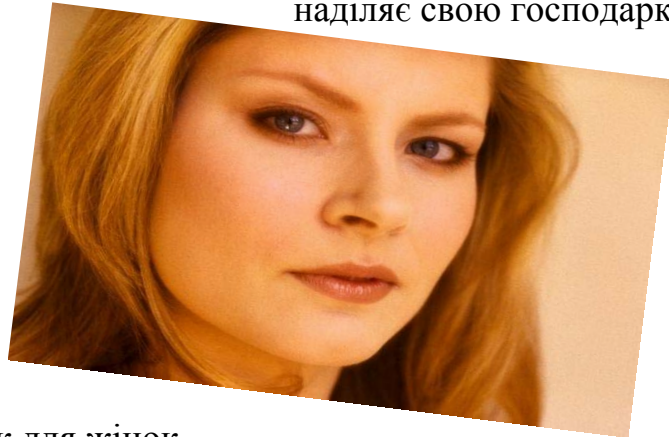
Тайна твого імені

Чи існує зв'язок між імям, характером і долею людини? Безумовно, зв'язок між імям людини та її психічними особливостями є, але вона, безумовно, дуже не проста, інакше її давно б розгадали. На формування психічного складу особистості впливає безліч факторів, але це не означає, що імя не впливає на характер. Ось для прикладу деякі тлумачення імені:

Тетяна: У перекладі з грецької - засновниця. Кольори імені - червоний, жовтий.

Тетяна - імя емоційне і тверде одночасно. У ньому є якась рішучість і самовпевненість, і таке імя цими ж якостями.

Тетяна, як правило вперта, принципова, цілеспрямована, любить наполягти на своєму і не терпить заперечень. Серед Тетян дуже багато практичних, не сентиментальних і володіють вражаючою діловою хваткою, як для жінок.

Незважаючи на зайву імпульсивність і поривання, які у неї зрідка проявляються, Тетяна ґрунтовна, вдумлива і працююча.

Марина: Колір імені — всі відтінки червоного.

Це звучне і красиве імя не тільки привертає до себе увагу, але також може наділити саму Марину вельми розвиненою самолюбністю. Як правило, Марина дуже високої думки про себе. Зазвичай жінки з таким імям вельми привабливі зовні, але незалежно від того, наскільки вони красиві, успіх у протилежної підлоги супроводжує їх з юнацьких до похилих років. Марина немов володіє якимсь магнетизмом або шармом, який діє на чоловіків безвідмовно. Вона смілива, розкована, з сильно розвиненим відчуттям власної гідності, правда не завжди здатна ухвалити вірне рішення. Іноді їй властива деяка категоричність в оцінках і поспішність у висновках.

Але це не заважає їй бути досить веселою і життєрадісною людиною.

Валентина:

У перекладі з латини — сильна, міцна. Колір імені — синій або червоний.

Серце у Валентини добре, це взагалі жертвна натура. Вона безкорислива і альтруїстична і при цьому невичерпна оптимістка. У неї зі всіма теплі і дружні

відносини, але коло її близьких ретельно відібране та обмежене.

Дуже працелюбна, професійне зростання можливе майже у всіх сферах.

Швидко освоює нове, не консервативна.

У спілкуванні з Валентиною бажано пам'ятати, що вона іноді не сприймає жарту в свою адресу або в адресу близьких: їй може здатися, що над нею хочуть посміятися або навіть образити. Отже теми для жартів з нею краще вибирати нейтральні. Здатна на велике глибоке відчуття і, як правило, це взаємно. Клопіт сімейного життя їй зовсім не в тягар, а навпроти, приносять велике задоволення. Може вибрати собі спеціальність архітектора, музиканта, співачки, журналіста, але часто по вибраній професії не працює.

Святослав:

Ім'я з старослов'янської, означає «славний святістью».

Колір імені - помаранчевий.

Святослав - емоційний, імпульсивний Натяк на якусь святість в імені виглядає претензійно. Імовірно за все, у нього буде прагматичний і матеріалістичний погляд на життя, як реакція на вплив імені. А крім того, думки про власну винятковість, швидше за все, позначаться на самолюбстві Святослава.

Він володіє всіма необхідними якостями, щоб зробити вдалу кар'єру, і дотримується домагатися всього своїм власним трудом. Йому властиві наполегливість і терпіння, а досить сильна енергетика допоможе йому не лише реалізувати свої ідеї, але і відстояти їх. Послідовний, працьовитий і спокійний, Святослав не стане гарячкувати і нервувати. Його внутрішню рівновагу і самовпевненість дозволять йому зайняти місце лідера в колективі.

У сімейному житті Святославу не завадило б приділяти трохи більше тепла та уваги своїм близьким. А взагалі чоловіки з цим ім'ям, як правило дуже гарні чоловіки і люблячі і дбайливі батьки.

і рухливий чоловік.
дещо

Володимир:

Ім'я з старослов'янської, означає «володіє світом».

Колір імені - синій або коричневий.

Найбільш характерна риса більшості Володимирів - значний запас впевненого спокою і легкості в спілкуванні. Вони з допитливих, трішки азартних і авантюрних. Відрізняються впевненістю в собі, товариськістю і добротою. Поєднання цих рис, як правило, дозволяє Володимиру зайняти високе положення в суспільстві. Для нього характерна неконфліктність та дипломатичність. Володимир вміє обходити гострі кути, що може стати в нагоді в професії юриста, дипломата, а також у бізнесі.

Цінує затишок і комфорт; любить дорогі речі. Надає велике значення думці навколишніх і враження, яке виробляє. На підтримання престижу витрачає багато грошей і часу.

До майбутньої дружини пред'являє дуже високі вимоги. Коли ж знаходить ту, яка відповідає його запитам, - захоплюється і носить на руках все життя. Життєрадісний, любитель веселих компаній і вечірок. Він рідко гарячковий.

У сімейному житті може спокійно сприйняти верховенство дружини, однак не виглядає подкаблучником - навіть виконуючи підпорядковану роль, Володимир умудряється зберегти свою гідність і не втратити обличчя. Вміє налагоджувати довірливі, дружні стосунки з дітьми. Не відмовиться випити, однак пристрасті до спиртних зазвичай не виявляє.

Олександр:

У перекладі з давньогрецької - захисник людей, чоловік, що оберігає.

Кольори імені - червоний, зелений, світло-коричневий, іноді сталевий.

Часто народжується слабким або хворіє в дитинстві. Але регулярні заняття спортом фізично загартовують його: виростає міцний і стійкий чоловік. Знає собі ціну, наполегливо йде до поставленої мети, здатний успішно керувати колективом, спираючись на здатних підлеглих, довіряючи їм виконувати найбільш складні завдання. Справедливий.

Любить жінок і прагне до контакту з ними. Поняття вірності не має для нього ніякого значення. Якщо дружина одного з них соціального рівня, то користується привілеєм королеви, що царює, але не править.

Його сексуальне життя відрізняється спонтанністю. У коханні азартний. Дружину вибирає обачно. Народжений влітку, дуже любить дітей, в тому числі і чужих, народжений в інші пори року у відносинах з дітьми більш стриманий.

SMS з ПРИВІТОМ!!!

cześć grupie " polskich " turystów z którymi podróżowaliśmy do Jarosława .
Wesoły, że was spotkał . Należy będzie to powtórzyć ! :)

wasz kolega z fakultetu Pracija Spoleczna .

Вероніці від Юлясі ти сама, сама.....МЄ-21

Передаю величезний привіт групі СР-11, а особливо Мар'яшці, Вікусі і Ксюшкам!!! Я вас дуже люблю)))

Від Оксани

Великий привіт моїм студенткам ЕП-51 не хворіти!!! Гарно підготуватись до сесії. А також епешкам заочникам =)

Від Людки

Передаю привіт усьому першому курсу і бажаю файно здати першу сесію ☺
удачі

Бирдей Ірина СР-41

Найтепліші вітання для моїх однокласників!!!
Які б ситуації не трапились в студентському житті - не засмучуйтесь!
Я з вами=))

Люблю вас! Ваша староста МЕ-11

Передаю цьом Фесенку Андрію.

Ірусик

Передаю привіт всій студ раде. Я вас всех люблю. Борькин так держать!

Ваш Снежик))))

Передаю привіт моїм лапуськам, Віці, Юлі, Мар'янкам двом). Я їх люблю дужу-дуже!

Вероніка МЄ-21

Привіт Ковальчуку Ярославу!

Від Юри Кучі МЄ-31

Передаю величезний привіт своїй групі МЄ-31. Особливо дівчаткам Маші та Мар'яні, Дімі Зарічному і неперевершеній старості Наталці!!! Також мої палкі вітання: Софійці Габрилей, Конечному Вадіму, Віталіку Ющишину, Миколі Гуцеву, Борці Сорокіну і Андрюші Перожаку ☺ Друзі, за вами скучаю, всіх обіймаю!

Від Аліни Герасим'юк.

Великий превет декану і Валентине Петровне!

**От
Снежика =)**

Передаю величезний привіт 4 курсу, а особливо групі ЕП-41 з Кисва.

Оксана!

Дуже скучила за своєю групою СР-11! Люблю вас дужу-дуже!

Фотограф =)

42

Привіт всьому 2 курсу. Здайте класно сесію!

Маша Липка МЄ-21

Вітаємо новеньку!!!

Пельц Тетяна, тебе успішно прийнято в учасники нашої групи=)

МЕ - 11

Передаю привіт всім своїм дівчаткам з групи СР-11. Будьте здорові у всіх сенсах цього слова!!!

Ваша староста

Привіт тобі моя Оксана. Не хворій і побережи себе!

Завжди твоя подруга Віта.

Передаю величезний привіт 2 курсу а особливо групі МА-21!!!

Від старости)

Величезний привіт найкращому та найулюбленішому інституту Тернополя!
За час карантину ми всі дуже скучили))
ТІСІТ ми тебе дуже дуже любимо!!!

Твоя МЕ-11

Привітик моїй любимій Масьоні. Я тебе дуже люблю. Не забувай про мене.

Твоя крилата

Таня Бирда (МА – 21)

УСМІХНИСЬ :)

Заходить вчитель в клас і каже:

- ммммм... Лісом запахло!
- Учні здивовано запитують:
- А чому лісом?
- Пеньків багато!!!

Раптом відкриваються двері і в кімнату уривається їх сусідка і радісно кричить:

- Дівки, швидше знімайте труси, до нас хлопчиська йдуть.
- Ну ті швидко стягують з себе труси.
- Та не з себе, а з мотузки для просушування

Виходить студент з аудиторії. Товариші запитують:

- Ну що, здав?
- Так здається здав!
- А що запитував?
- А чорт його знає - він же запитував на англійському.

- Куме, ваша корова курить?
- Та ні куме!
- Ну тоді у вас стайня горить!

Жіночий студентський гуртожиток.

Сидять дівчатка в кімнаті.

- Сидять дівчатка в кімнаті.
- Сидять дівчатка в кімнаті.
- Сидять дівчатка в кімнаті.

Два студента у гуртожитку політехна”.

- Дмитро, чуєш... Давай-но свиню заведемо?
- Та ти що здурів? Грязюка, сморід...
- Ну то й що? Вона ж звикне.

В магазині іграшок покупець питає про Барбі для дочки.

Продавець:

- Ось Барбі в басейні - 110 грн.

Барбі в школі - 110 грн.

Розлучена Барбі - 275 грн.

- Не зрозумів! А чому остання така дорога?

- Тому що в комплекті "Розлучена Барбі"

входять будинок Кена, автомобіль Кена та вертоліт Кена..

Чоловік сидить в шкільному коридорі
і чекає свою дочку.

Мимо проходить вчителька:

- Чекаєте дитину?

- Ні, я завжди такий товстий.

Українська сім'я. Син каже матері:

-Мамо, я вирішив одружитись.

Мати:

-Ой, Петрику. Так це ж чудово! А з ким?

- З Колькою!

- Синку, але ж.... він же... МОСКАЛЬ!!!!:)))

Пане, Ви чому свою сторінку на домен "ru" поставили?

- А що?

- Так то ж "Раша" - москалі!

- І треба ж мені такий сором !

А я думав, що "ru" - то Рідна Україна!

Життя таки прикольна штука ☺

Вітаємо!!!

Гащин Ольга Романівна,

Звичайно, вже безліч привітань пролунало для Вас від рідних, друзів, колег по роботі та студентів нашого інститут. Але цього заслужили і повірте, всі слова, що уже Вам були сказані, від щирого серця. Мабуть, ми повторимось, але дозвольте ще раз привітати Вас із ще одним трофеєм у вашому житті. Бажаємо Вам терпіння у Вашій не легкій справі, натхнення та підтримки від рідних та близьких Вам людей.

Викладацький та студентський колектив ТІСІТу

Редакція газети:

Вархолик О., Гурневич Т., Черній С., Каськів М.

Кореспонденти: Гурневич Т., Бирда Т., Черній С.,

Особлива подяка:

Гощинському А. В.
Слободяну І. В.

Видавництво: «ТІСІТ»
Випуск № 2, к-сть с. 46,
2009

Тираж: 32 примірники.

Вітаємо з одруженням

Шкільну Христину!!!

*Хай стелиться барвистим рушничком,
Дорога на яку ви стали вдвох,
Щоб ви пройшли цей битий шлях разом,
Діливши радощі та смуток на обох.*

*І довгим-довгим хай буде вам путь,
Наповнений емоціями щастя та сумних розлук,
Отож не дайте стежці не туди звернуть,
Ідіть вперед, хто йде той подолає путь!*

*Вітаємо з Днем
народження !!!*

Фарину Уляну Олегівну

Гащук Ольгу Романівну

*Нехай дороги стеляться
крилато,*

Будуть чисті, рівні як струна.

І добро не оминає хату,

Як не оминає світ весна.

*Хай здоров'я, радість і
достаток,*

*Сиплються немов вишневий
цвіт*

*Хай малює доля з буднів
свято,*

І дарує Вам багато літ!

Редакція газети

